

Arrest

nr. 129 492 van 16 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1.1. Verzoeksters eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 101 704 van 25 april 2013 omdat haar asielrelaas ongelooftwaardig is.

1.2. Uit de bestreden beslissing d.d. 15 april 2014 blijkt dat verzoekster de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw werden geweigerd omdat aan de door haar in het kader van haar huidige tweede asielrelaanvraag uiteengezette problemen, welke rechtsreeks voortvloeien uit of onmiddellijk gelinkt zijn aan de problemen die zij bij haar eerste asielaanvraag aanhaalde, geen geloof wordt gehecht en de nieuwe door haar neergelegde documenten niet in staat zijn om deze vaststelling te wijzigen. Verzoekster weerlegt, noch ontkracht de motieven van de bestreden beslissing, en onderneemt hiertoe zelfs niet enige ernstige en concrete poging. Zij beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en het formuleren van zeer algemene beweringen. De motivering van de bestreden beslissing blijft dan ook onverminderd overeind.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

1.3. Artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat, afgezien van de provincie Babil waar het geweld de laatste tijd in negatieve zin is geëvolueerd, de Zuid-Iraakse provincies in mindere mate getroffen worden door de toename van geweld waaronder Irak sedert het voorjaar van 2013 gebukt gaat. Niettegenstaande enkele aanslagen in Kut en Nasseriyah is de veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar en al-Muthanna betrekkelijk stabiel en bleef het aantal burgerslachtoffers er beperkt. In verzoeksters provincie van herkomst Thi-Qar, waar ongeveer een 1.687.000 personen wonen, waarvan de meesten sjiïeten, vielen in 2013 27 burgerslachtoffers. In de periode januari februari 2014 deden zich in die en de overige voornoemde provincies nauwelijks geweldfeiten voor en de veiligheidsmaatregelen werden er opgevoerd. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerleggen. Haar huidige kritiek dat “de bestreden beslissing (...) zijn motivering op een verslag CEDOCA van 22 april 2013” baseert, mist net als haar huidige stelling dat “de actuele veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 24 juni 2013, niet aan het administratief dossier werd toegevoegd, zodat de verzoekende partij onmogelijk is de correctheid van de bestreden motivering ter zake na te gaan”, feitelijke grondslag en alle ernst. Immers, de informatie op grond waarvan de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat er actueel voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar en al-Muthanna, geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dateert van 21 maart 2014 en werd wel degelijk aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 10, map landeninformatie, COI Focus “De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid Irak” d.d. 21 maart 2014). Het door verzoekster als bijlage aan haar verzoekschrift gevoegde rapport van OSAC bevat (nagenoeg) geen concrete informatie omtrent de algemene (veiligheids)situatie in Zuid-Irak en vermag dan ook op generlei wijze afbreuk toe doen aan voormelde informatie vervat in het administratief dossier. Wat het door verzoekster voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken aangaande Irak betreft, merkt de Raad op dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Uit het reisadvies kan overigens geenszins blijken en verzoekster brengt voor het overige geen informatie aan waaruit zou blijken dat er actueel voor burgers in Zuid-Irak een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

1.4. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

1.5. *Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Irak.*"

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden. (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 2 juli 2014, verwijst verzoekende partij vooreerst naar recente rapporten waaruit blijkt dat ISIS in Irak meer en meer terrein controleert rond Bagdad. Zij wijst er tevens op dat ISIS tevens verantwoordelijk is voor mishandelingen en burgers worden geïvoerd zodat zij minstens recht heeft op subsidiaire bescherming. Verzoekende partij bevestigt dat zij afkomstig is van Nasseriya en dat zij daar wel familie heeft, maar geen contact meer heeft met hen, ook niet met haar dochters die achtergebleven zijn bij haar echtgenoot van wie zij dertien geleden scheidde. Verzoekende partij wijst tevens op nieuwe elementen in haar relaas, namelijk haar relatie met een man hier in België.

Waar verzoekende partij verwijst naar een nieuw element in haar relaas, met name haar relatie met een man hier in België, stelt de Raad vast dat dit element op geen enkele wijze verband houdt met of betrekking heeft op haar situatie in Irak en de problemen die zij er beweerdelijk zou hebben gekend, en dan ook op generlei wijze vermag afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielaas.

In de door verzoekende partij als bijlage aan haar aanvullende nota gevoegde rapporten van o.a. de United Nations Security Council, wordt melding gemaakt van een zeer ernstige en bedreigende veiligheidssituatie en talrijke mensenrechtenschendingen, voornamelijk gepleegd door ISIS, in het westen en noordwesten van Irak alsook noord-centraal Irak, o.a. en in het bijzonder in de provincies Nineveh, Salah al-Din, Anbar, Diyala, Kirkuk, Babil en Wasit, alsook Bagdad. De rapporten bevatten echter geen enkele informatie omtrent de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, van waar verzoekende partij, die bevestigt uit Nasseriya te komen, afkomstig is en er blijkt nergens uit, noch is de Raad informatie bekend waaruit zou blijken dat de conflicten in de westelijke, noordwestelijke en noord-centrale provincies in Irak zich uitstrekt naar de zuidelijke provincies van Irak. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet en verzoekende partij brengt geen informatie aan waaruit zou blijken dat er actueel voor burgers in Zuid-Irak een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Het brute geweld gepleegd door ISIS dat West-, Noordwest- en

Midden-Irak teistert, staat aldus een terugkeer van verzoekende partij naar haar regio van herkomst Thi-Qar niet in de weg.

Betreffende verzoekende partij haar argumentatie geen contact meer te hebben met haar familie, wijst de Raad er vooreerst op dat aan de problemen die zij en haar familie, o.a. haar broers, zouden hebben gekend geen geloof wordt gehecht. Voorts beperkt verzoekende partij zich dienaangaande tot blote beweringen en toont zij niet aan dat zij pogingen heeft ondernomen om in contact te komen met haar familieleden. Overigens blijkt uit haar eerdere verklaringen dat zij in de periode kort voor haar vertrek uit haar land van herkomst naast de hulp van haar broers op de steun kon rekenen van een bevriende familie die haar anderhalve maand à twee maanden opving.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Irak.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS